

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۴ می ۲۰۲۰

آیا نظام ضدبشری سرمایه‌داری از «ویروس کرونا» درس انسانیت را خواهد آموخت؟!

پاسخ آنانی که از گذشت روزگار آموختند و یا ذهنی نقاد و جست و جوگری دارند و به سیاست‌های امپریالیسم امریکا و نوکران و سرسپردگان ریز و درشتش، حداقل در خاورمیانه، نگاهی دارند، «منفی» خواهد بود.

سرمایه‌داری، به مفهوم امروزی آن، مثل هر پدیده دیگری، زمانی نبود. نطفه‌هایش در دل نظام زمین‌داری – فئودالیسم - کاشته شد و طی قرن‌ها اُفت و خیز، جنگ و کشتار، شکست و پیروزی، سرانجام قدرت سیاسی و اقتصادی را به دست گرفت و شاه، کلیسا، اشرافیت زمین‌دار را مطیع ساخت و نظم نوینی به نام «سرمایه‌داری» بنا کرد. در ابتداء نقش پیشرو و مترقی داشت و منشأ تحولات شگرفی گردید. اما از آنجائی که سرشتش بر پایه استثمار انسان و غارت منابع رو و زیرزمینی، برای سود بیشتر، تنیده شده بود، لذا به مانند هر پدیده دیگری و بنابر قانون خدشه‌ناپذیر «تضاد و تغییرات»، به راه انحطاط گرایش پیدا کرد و وارد مرحله امپریالیستی – جهان‌خواری - گردید! با جنگ و کشتار، تخریب و تصرف طبیعت، غارت و چپاول کشورهای دیگر، زمین و زمان را درنوردید. برای کسب هرچه بیشتر پول و ثروت، که حدّ و مرزی ندارد، افریقا، آسیا، امریکای لاتین، اروپا و حتی امریکای شمالی را به خاک و خون کشید و زمین را از خون میلیون‌ها انسان رنگین ساخت. آسمان و زمین را از انفجار بمب‌های هسته‌ای، خوشه‌ای، میکروبی و گازهای سمّی سیاه کرد. ابحار، رودخانه‌ها، جنگل‌ها و به طور کلی محیط‌زیست زیبا و دل‌انگیز را از نفت و فاضلاب و زباله مسموم ساخت. برای توجیه اعمال ضدبشری و ضد طبیعتش، «دین»، «دموکراسی»، «آزادی»، «حقوق بشر» را بهانه کرد و در بوق و گُرنا دمید! گفتارها و شغال‌هایشان هم همصدا پوزه برآسمان زوزه سر دادند.

تا این که همین چندی قبل، ویروسی به نام نامی «کرونا» وارد میدان شد. این ویروس «طبقاتی» نبود. یعنی این که فقیر و غنی، پولدار و بی‌پول نمی‌شناخت. به یکباره کاسه و کوزه‌ها را به هم ریخت. تمامی منابع کسب سود و کلاهبرداری یک درصدی‌های خر پول جهان را از کار انداخت! هواپیماها، قطارها، تاجرتخانه‌ها، فاحشه‌خانه‌ها، قمارخانه‌ها، کازینوها، بانک‌ها، بنگاه‌های کلاهبرداری، بازار بورس و بازار فروش، استادیوم‌های ورزشی، سینماها و پارک‌های تفریحی و خیابان‌ها را تعطیل کرد! به سرمایه‌داران زالوصفت، که از دسترنج زحمتکشان ارتزاق می‌کردند، گفت که «شماها هیچی نیستید!» همه شماها ترسو، ضعیف و دزدید! «اتحاد» اتحادیه اروپا را به سُخره گرفت و ثابت کرد که

همه دزدند! اما مگر سرمایه‌سالاران در اروپا و امریکا، می‌دانند شرم و حیاء یعنی چه؟! «کرونا» سپس به زمین گفت حالا می‌توانی نفسی بکشی. به آسمان گفت به هر رنگی دوست داری در بیا!

سیستم سرمایه‌داری - امپریالیسم - آنچنان نظمی است که قائم به فرد نیست. یعنی این که رؤسای جمهورش، از کنیدی تا ترمپ از ماکرون تا مرکل، در درگاهش، طفیلی بیش نیستند. آدمهایش را خودش انتخاب می‌کند. چه آقای «توماس شیفر»، وزیر مالیه استان هسن المان، به دلیل نگرانی در عدم موفقیت مالی و تجاری ناشی از «ویروس کرونا»، خودکشی کند و چه خانم «الکساندرا کورتز»، نماینده کنگره امریکا بر سر نمایندگان هواربکشد که شرم آور است، به جای این که به مردم امریکا، که نزدیک به چهل میلیون فاقد بیمه درمانی‌اند و سخت گرفتار «کرونا» شدند، کمک و یاری رسانید، کمک‌های چند تریلیونی به شرکت‌های میلیاردری، ولی در حال ورشکستگی می‌کنید، باز هیچ تأثیری بر ماهیت نظام سرمایه قبل و بعد «کرونا» نخواهد گذاشت! چنان که کشتار دهها میلیون انسان در دو جنگ جهانی، سر سوزنی معقولش نکرد! البته باید اذعان کرد که این ویروس یال و کوپال امپریالیست‌های غربی و در رأس آنها ایالات نامتحد امریکا را به باد داد و پایه‌هایشان را به لرزه درآورد!

رژیم سرمایه‌داری مفلوک اما بغایت ریاکار جمهوری اسلامی هم از عواقب «کرونا» بی‌نصیب نماند. هر اندازه که نظام حاکم بر ایران، در این مدت چهل سال، تیشه به ریشه «اسلام ناب و غیر ناب محمدی» زد، «ویروس کرونا» تیر را از دست ملایان گرفت و ضربات کاری‌تری وارد آورد و می‌آورد! تمامی اماکن «مقدسه»، از امامزاده بیژن گرفته تا خانه «الله» را تعطیل و دستور ضدعفونی داد! باور به «معجزات» را هر چه بیشتر سست نمود! و شوربختانه ضربات سنگین روانی، مالی و جانی به کارگران و دیگر اقشار ستمکش هم وارد کرد.

حاکمان سرمایه، چه در امریکا و چه در ایران، با دروغ و فریب و ریاکاری روزگار سپری می‌کنند. حتماً می‌دانند کسانی که باد بکارند، دیر یا زود، توفان درو خواهند کرد!

توفان واقعی زمانی خواهد بود که ستم‌دیدگان و داغ لعنت‌خوردگان، متحد و یکپارچه تحت رهبری سازمان و تشکیلاتی منسجم و آبدیده، درفش سرمایه‌داری، چه از نوع پیشرفته در غرب و چه از نوع ناقص‌الخلقه در ایران را به اسارت و یا بر سر نیزه‌ها کشند! چنین باد!